

Katedra zvukové tvorby

Posudek teoretické bakalářské práce

Autor práce: **Václav Kopelec**

Název práce: **Postsynchron jako stylizace dialogové složky AV díla**

Posudek oponenta

Autor posudku (jméno, příjmení, pracoviště): **MgA. Martin Ženíšek, KZT FAMU**

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu

práce.....A.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému

tématu.....A.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou

literaturu.....B.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich

proporce.....C.....

Jazyková a stylistická úroveň práce.....C.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě)A.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava

.....B.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....C.....

Celkové hodnocení diplomové práce: C

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

Václav Kopelec předkládá svoji teoretickou bakalářskou práci na téma „Postsynchron jako stylizace dialogové složky AV díla“. V teoretické práci zkoumá stylizační postsynchron a revoicing.

Jde o součást zvukové postprodukce, při níž filmaři vytváří novou podobu dialogu užitím dialogového postsynchronu. Nejedná se o opravu, například technicky nepoužitelného kontaktního zvuku, ale jde o záměrně vybraný, upravený či stylizovaný monolog či dialog.

Již na první stránce si bohužel nelze nevšimnout, že stylistika není zrovna silnou stránkou studenta. Díky tomu bohužel výběr, některých jinak docela zajímavých definicí a postřehů převzatých z uvedené odborné literatury, a složení do společných kontextů, působí na čtenáře velice nesourodě a nedokáží se vyhnout termínu občas i nesmyslně. Např. „V americké filmové velkovýrobě je zachována jen polovina kontaktních dialogů, ostatní jsou považovány za pomocný zvuk.“ Tato nerozvedená informace, vytržená z původního kontextu, může zavádějícím způsobem znamenat, že americká kinematografie nemá jediný film pořízený kompletní kontaktní technologií. Přitom rozvedení této myšlenky, že většina filmů je doplňována při zvukové postprodukci i o další dialogové plány (ADR, walla apod.) by již dávala smysl. Podobně nesrozumitelně působí definice postsynchronního natáčení sborů (walla versus v českém jazyce užívaná „rebarbora“). I když jde o odbornou práci, pro nezasvěceného čtenáře by mohly být takto formulované informace, vytržené z kontextu, zmatečné a zavádějící.

V další části se Václav Kopelec sám pokusil definovat revoicing - v praxi tento ne zcela běžně používaný termín. Celková stručnost práce však příliš nepřidává co do přehlednosti tohoto doposud teoreticky nezmapovaného tématu. Zcela jistě by pomohlo věnovat této tématice větší část práce.

Největší část je věnována filmovým ukázkám, které dávají smysl a dobře vybrané příklady dávají nahlédnout alespoň do malé části jinak širokého tvůrčího využití revoicingu a stylizačního postsynchronu. Vybrané ukázky jsou funkčně rozebrané a reprezentují některé způsoby jeho využití v praxi.

V závěru práce jsou již pouze zopakovány informace uvedené již dříve v textu.

Závěr: Autor se v dané problematice orientuje, což dokazují vhodně zvolené ukázky s rozbořením. Avšak celkový dojem z předložené bakalářské práce negativně ovlivňuje poněkud chaotický úvod a nedostatečná stylistická úprava textu.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím - C.

V Praze 9.9.2021

MgA. Martin Ženíšek